Helou, lidé - Daněk, Wabi

```
      G      C             D
1. S Livií slušně jsme si žili,
    G           C           D
   měli jsme v městě malej byt,
    Hmi                   C
   to bylo dřív, než děti odrostly
            G               D
   a chtěly odejít a začít po svém žít.
2. Joan a Linda žijou v Omaze,
   z Joa je roztoulanej rváč,
   Davyho nám vzala Korea,
   dodneška ptám se, zač, a zbyl nám jenom pláč.
     Dmi7         G
R: Stářím stromy sílí
       Dmi7                  G
   a staré řeky mají širší proud,
    Hmi             C
   nám lidem roste samota,
           G               D            G C D G C D
   čekání na dvě slova: helou, lidé, helou.
3. S ženou už není o čem povídat,
   sedí a vidí jen svůj svět,
   a všechny novinky, co zestárly,
   omládnou o pár let, když ve snech přijdou zpět.
4. Dnes ráno zvonil u mě telefon,
   volal můj dávnej kámoš Fitz
   a hned se ptal, co prej je novýho,
   povídám: vlastně nic, co jsem měl taky říct?
R:
5. Až jednou půjdeš touhle ulicí
   a potkáš smutných očí pár,
   hm, netvař se, že ti to nepřijde,
   řekni: dobrý den, helou, lidé, helou ...
```